

Universitätsbibliothek Paderborn

**Ser[m]ones de septe[m] viciis criminalib[us]
eoru[m]q[ue] remediis magistri Pauli Wan theosophi et
co[n]cionatoris Patauiensis eximii**

Wann, Paul

[Augsburg], 1517

VD16 W 1186

Sermo Primus.

urn:nbn:de:hbz:466:1-30065

Hermo

Sermones eximii

**doctoris Pauli wann de septē vīchis siue crī-
minib⁹ capitalib⁹. Et primo in genere de ma-
licia peccati.**

Sermo Primus.

Wasi a facie

A colubri fuge p̄cā. Eccl. xxi.
Quanti p̄cā mortalia
sine fugienda q̄nq̄z d̄re
standa. latissime docēt scri-
pture canonice veteris & no-
vi restamēti. Ad h̄ tēndit sc̄pture legi & ap̄b̄e-
tarū: euāgeliæ et apostolice. oēs doctores sci-
q̄ sp̄usco inspirati et edociti ea q̄ dictauerunt
aut scripscrūt in finem ne offendād̄ deo: t̄ sal?
Pecm̄ humani generis peurare: ordinauerūt. Nibil
mōrāle em diuidit iec̄r filios regni & p̄ditioñi nisi pec-
diuidit i catū mōrāle. Nibil separat hoiez a do & cœlē
ter filios oīb̄ nisi pecm̄ mōrāle. Nibil ifert homini op̄
regni t̄ p̄b̄iū/cōfusione & mōrem p̄petuā/nisi pecm̄
ditionis mortale. Nibil p̄uat hoīem in b̄ mōdo bonis
gratiae & singulis ifusaz & t̄c̄ib̄o nisi peccātū
mōrāle. Propterea sūmo studi & diligētia q̄
liber hoīm debet vigilare ne offendād̄ deo ea
dati laqueū p̄cī mōrālis. Esi. codē cap̄ est
diligētissime deber ad deū recurrere & festina-
re cū p̄cōz suor̄ decessatiōe & p̄posito ampli-
ea nō comitēdi: q̄tū ab hmōl̄ laqueis p̄cōz &
vita p̄nti liberaet. ne post hāc vitā icurrae mā-
la p̄missa sine spe venie. **H**ec ḡ & sitia mala
Sapiēs in v̄bis themat̄ ostēd̄ p̄sultit & hor-
cat̄: re q̄libet hō fugiat p̄cā mōrālia dicens.
Quasi a facie colubri fuge p̄cā. Eccl. vbi s.
Pro grā aue maria. **Q**uasi a facie colubri
fuge p̄cā vbi s. **L**irea v̄ba rheat̄ q̄ se
gnālia ad vitādū & fugiedū oīa p̄cā p̄ter ma-
licia cor. **P**ro in b̄ sermōe dicā deo auxiliū
ante p̄cōz malicia. Et p̄mo q̄re sine fugiedū
i ḡne. **S**edo p̄p̄ q̄s causas i p̄c̄lari p̄c̄m̄
sine fugiedū: vt p̄z thēa i kmōde isto & seq̄nt. Tā-
dē i alijs fmōib̄ descendāt adiuvātē deo ad di-
cendū de stulticijs p̄cōz. & sic postea partici-
lariter ad vicia septē capitalia q̄o sine fugie-
da & decessāda: ne forte p̄ illoꝝ ignozātī aliq̄
B excusationē in p̄c̄is: licet inuile & insufficiētē
p̄c̄dār̄ &c. **L**irea p̄mū ē notādū q̄ i v̄bis
themarīs ostēd̄ venēū sp̄iale p̄cōz mōrā-
lia dū. Quasi a facie colubri fuge p̄cā. Ubi
dic̄ Nicō. de Lrra. Quasi a facie colubri fuge
p̄cā. q̄d statim intoxīcat aiāz: sic coluber sibi
ap̄propinq̄nēt. **C**oluber em̄ est serpēs v̄ne-
nosus colens v̄mbrā ceruū fugier̄ leonē occi-
dit. Quis aut̄ nō fugier̄ serpētē q̄ suo v̄ne-
no leonē interfici. Longe ampliū aut̄ est homi
fugiedū p̄cā mōrāle. q̄ serpēs ille solū indu-
cit mōrem corpālē. p̄cā aut̄ mōrālia inducē

more eterna fuit illa p. Job i inferiora terre. s. in inferno tradent in manu gladii. i. penaz. infernali pres vulpiu erunt. i. demonu. q. vulpes propter astutia dicuntur. Et tenebrarum. Introbit. s. pectorum visus i. pugnare patrum suorum; visus i. eternu non videtur lumen. Job. xxi. Dicitur in bonis dies tuos et i. puncto ad inferna descendit. In q. pectoribus vobis beatus Job tangit lex adiutoris ipius. lex predicta Primo assiduate in petris cum dicitur ones q. d. non inducunt sine cogunt ab aliis ad pecuniam. s. q. ex seipso per voluntate vita sua ducunt. vel [d]ucunt q. non soli ad tempus ducunt id est peccatum et cestant; s. i. petris puerantur. Sedo tangit multipliciter eorum i. quibus peccatum; ibi i. bonis. s. ex diuinitate honoribus dilectionis et c. q. d. Non soli peccatum dum sunt i. aduersitate per impatienciam aut vindicata; s. etiam quoniam sunt in pueritate; quoniam debet deo amplius gratias agere. Etiam non peccant soli in uno bono; sed i. multis male vivendo eis. Tertio tagit pueratibi i. dies suos. q. d. est et noctes quibus vivunt miseri puerorum. sicut eorum quae nec deo nec sancti aliquid habent i. eis. Unus enim epula. i. ad Lucilius. Dia mi Lucille aliena sunt epulum nostrum est. Et si euiliberi vigilandi est ut regni sibi dato et non ubi vera. Quarto tagit regni locatarii i. i. pueri. q. d. tripli expedit. Prior sic i. pueri. i. i. indiuisibili vita timido; fuit illus Threnus. Subuersa est sodoma in momero. Sedo sic i. i. pueri. i. i. breui. Blo. Dis longitudine vicepsit; puerum est cogitatio cu. fine eminans. q. d. em transire potuit subito fuit. Tertio sic i. i. pueri i. i. more subita. Unus enim supra h. verbo; poterit i. pueri intelligi quod hic dum in initio regni tolerari fuit subito morte rapitur. Quinto tagit finem horribilem; ibi ad infernum. Luem unde in inferno pluraliter p. p. penas diversitate acerbitate et crinitate. Secundo tagit grauitatem; ibi descendit. s. poterit pectorum oppositum illud Erod. xv. Descenderunt i. profundum qui lapidis flora de poteris pectorum dicitur Uincit. Speculum moralium i. i. par. ii. di. xx. q. nihil levius est alia quod est sine pectori cui exiuit a corpore. quod i. momero et in ictu oculi puenit in locu brachii; ad quem non aqua aut auro aliquid posset coro regni vice sine puenire aut transuolante vice; visus ad celum emprenit; immo nec possit puenire ad firmamentum sine celum stellatum. Et in a corpore exiuit a pectori mortali est adeo poterosa; quoniam illa poterit tenere resistencia quicunque ad profundum inferni pueniat. Ex quo pectorum poteris est omnis re corporis. Ex missione parvus; quod non soli pectorum sed et diabolus poterit; q. nihil rōne culpe est ponderebus. Ideo boni de Sapientia Eccl. xxij. Sup plumbum quod grauabitur; et q. illi. s. scilicet aliud non mecum satum; q. d. nullum. Et sequitur Brenna et sale

De malitia pcti in genere

2 massam ferris facilis est ferre q̄q̄ boies imp: ut
deēt & faruū & impiu. Ubi dicitur Nico, de Lyrā,
Noiāt aliq̄ ab ope: sicut aliq̄ dicitur aut la
tbom⁹ & bmo. in opib⁹ aut pctōis nō apparec
misitatuus. Et sic nō p̄t̄ p̄t̄ nisi faci⁹ no
minari: p̄t̄ p̄t̄ ei⁹ societas est mirabilis one
rosa. Unū H̄ieg. i. dial. refert. Q̄ cū frēs stru
erēt cellam: lapis i medio iacebat quē duo vel
tres boies leuare debuissene: nec posse a mul
tiis moueri. Sz ita imobilis p̄māst̄ acsi radicie⁹
in terra teneat̄. ut palā daret̄ intelligi q̄ lug cū
ipse p̄ se antiqu⁹ hostis sederet̄ quē rancor⁹ vi
rox manus mouere nō possent. Difficulitate ḡ
facia ad virū dei missum est ut veniret̄ & oran
do hostem repelleret̄. ut lapidē leuare possint.
Qui mos ut venit & orationē faciēs bñdictiois
dedit. & tanto celeritate lapis leuau⁹ acsi nul
lū p̄t̄ pond⁹ habuit̄. De h̄ p̄ndere pctōis
die p̄t̄. Iniquitates mīcē supgressi s̄t caput meū
& sit onus q̄ue s̄t sup me. Ad cōparati
onēb⁹ oneris omne pond⁹ penitētē leue
est & p̄t̄ tribus tribulatiōis. Unū si aliquis vere sen
tiret̄ onus pctōis & anie leſonē: parū aut nibil
oīno feneret̄ carnis penam. Si bene pat̄ de
mīcē a morte resuscitat̄. & d̄ plurib⁹ ad penas
inferni vīendas rapeis. ut d̄ tribū mortuus ad
ratiū celiq̄ sancti Hieronymi resuscitat̄. qui
postea nūnq̄ riserūt̄. sed vītemp̄ tuerūt̄ aut
tristis fuerūt̄. ut referte L̄irill⁹ patriarcha in q̄
dam eplā ad Aug. &c. Ex p̄missis ḡ p̄t̄ i ge
nere q̄re pct̄m sit fugiendū ut coluber serpēs
venenosus magie est fugiend⁹. Dubitac
Pctōis circa p̄missa. Ex quo pct̄m in genere est fugiēt̄
ignorāt̄. & d̄ cūliber & d̄ restandū. Que sunt tunc cause
p̄culosa particulares p̄ter quas q̄libet bō merito pecy
catū debet derelictar: & maxime mortale. Ad
hoc est dicendū primo: q̄ cūliber homini veile
& necessariū est scire mala pctōis: p̄ter q̄ summa
cū diligentia s̄t vīcanda & fugiēda. Pat̄ illō
quia nibil maḡ ligat̄ & derinet̄ aias i pctōis q̄
erronea cogitatio eoz qui arbitrant̄ pct̄m aut
nibil aut parū esse: vel parū obesse. Prop̄p̄ta
dicitur Sene ad Luciliū in rōna sua p̄t̄. epistolaz.
Nō est extrinsec⁹ malū nost̄p̄ intra nos: in vī
scribo nostr̄s seder. ideo difficulter ad sanitate
venim⁹: q̄r̄ non egrotare nescimus. Et Augu
stus psal. i. dicit. Nemo est insanabilior eo q̄ sibi
sanus vides. q. d. Valde infirm⁹ est: q̄ in se inv
firmitates habet̄ q̄s nō p̄siderat̄: & se sanū esti
mat. Iea valde in p̄culoso statu bō est q̄ mīcē
peccat̄ obnox⁹ se iustū reputat̄. & nō ut debet
& pot medicina anie sue efflagitat̄. Ex q̄ in
serit̄ q̄ veile & necesse est homini scire mala pec
cacor: ad d̄restandū & fugiendū ea. Sed
dicendū est q̄ liceat̄ tanta sine mala pctōis q̄ &
nobis sufficiēter nō p̄t̄ exp̄mi & cognosci: fm
illō p̄t̄. Delicia q̄s intelligit̄ &c. tñ doctores cō
muniter enumerat̄ aliq̄ mala: ex q̄b⁹ alia rāto
facili⁹ cogisci p̄t̄. Unū Vincē. i Spec. mora. li
m̄. par. q̄. dist. xx. ponit muleq̄ malos effectus

peccator: imo plures q̄ draginta. Et quibus
& ex alijs doctozib⁹ aliq̄ collegi: ut melius pos
sint audiēt̄es memorie cōmendare. ¶ Sūt ḡ
p̄ncipiat̄ q̄t̄tuor: mala q̄ pct̄m mortale infestat̄
ut causat̄. p̄ter q̄ cūlibis homi summo studio
est fugiendū & d̄restandū: ut p̄t̄ infra

Peo displiceat̄ p̄t̄ plura.

Scriat̄ iniuriā infere t̄ coris
Pct̄m mortale eis feret̄. h̄ sc̄t̄s offendit̄.
Diabolo sup̄ oīa placet̄.

Hominī mītuplicat̄ nocet̄.

¶ Primo em̄ peccatum mortale deo displices
propter tria. sc̄z

Propter transgressionē.

Propter derelictionē.

Propter p̄uocationē.

¶ Primo pct̄m displices deo p̄ter trāsgressio
nē. q̄r̄ p̄ illud boies transgrediunt̄ & remittē
mandata dei. Propter ea dicitur Aug. in libro 2
Manicheos. Pct̄m est in vertice p̄ceptis/vl
in ipa p̄t̄ate errare. Et idē dicitur. Pct̄m est dicitū
vel factū vel recipiū cōtra legē dei. Et allegat
magister dist. xxv. sc̄i libri suaz. dicens: t̄ba
Aug. debere intelligi de p̄t̄ mortali actuali.

¶ Aut pct̄m mortale dco displices rōne trās
gressiois sie declarat̄. Si em̄ displices patri ve
fili⁹ eius sua p̄cepta recusat̄ & paruipēdat̄. Si

alicui homini i superioritate aliq̄ stūtū gra
ue est a suis subdit̄ despiciat̄ remitti. quāto
maḡ abominabile est excelsio celoz regi: si bo
mine p̄ccādo & ei⁹ mādata trāsgredieo ma
iestatē suā in h̄ paruipēdat̄ & ei iniuriā faciat̄.

Pater em̄ vīle ut fili⁹ suus eius mādata im
plete. sic dñs vīle ut seru⁹ ei⁹ p̄ceptū nō trans
grediat̄: p̄nceps: platus: imo q̄libet in aliq̄ po
testae p̄t̄it̄: ut sibi subiecti obediāt̄. Quis
est aut̄ pat̄ carnalis respectu dei: q̄s dñs: q̄s

platus: q̄s p̄nceps aut̄ i potestate p̄t̄it̄ res
specie dei. Si q̄ sibi displices si sua mandata
no renunciāt̄: loquāt̄ & ipē quō dō placere debet:
si ipē q̄ nibil est respectu dei ei⁹ mādata trans
gredit̄. Ex q̄ p̄t̄ & dō valde displices pct̄m: Deo val
imo rānt̄ sibi displices & plus odit̄ pct̄m q̄ de dispi
diabolū. q̄r̄ p̄ter pct̄m mortē sustinuit̄ ad deū ceter pct̄m
strēdū ipm: & nō sic p̄t̄ diabolū. Diabolū em̄
fm̄ naturā bonū est: q̄r̄ dei creatura. sed pct̄m
negat̄ est a deo: fm̄ illō Joā. i. Sine ipo fay
etū est nibil. i. pct̄m. q̄d: nibil rōne p̄uatiois
sue rōne circūstātiaz. q̄ desūt̄ i actu: p̄ que pec
catū incurrit̄. tūc aut̄ p̄uatio nihil est. Q̄ aut̄
tāntū deū odit̄ pct̄m p̄t̄ ex auctoritate lēp̄ture
sacré. q̄ nibil odit̄ deū eoz q̄ fecit: h̄ illō Ben.
i. Vide deū cūcta q̄ fecerat̄ & erāt̄ valde bona.
Ex Sap. xj. Nibil odisti eoz q̄ fecisti. Et tamē
odit̄ pct̄res: nō in se: sed p̄ter pct̄m. fm̄ illud
Eccl. xj. Blestissim⁹ odio habet̄ pct̄res. Et i p̄t̄.
Inīq̄s odio habui: supple p̄t̄ pct̄m. Ecce quo
peccatum deo displices rōne trāsgressiois &c.
¶ Sed pct̄m displices deo rōne d̄relictiois.
q̄r̄ q̄t̄scūt̄ q̄s mortalē peccat̄ derelinqt̄ ipm

Bermon

I

qui est sumum bonum; vero bonum: desiderabile bonum: durabile bonum et perpetuum. in quo solo anima regnatur per et facit per bono vili: per bono momen taneo: per bono equali: per bono quod sine deo nullum bonum est. Et sic quod aliud facit quod deum creare et redipotere suum de domo sua: de ostio suo: de castro proprio. id est corde ejus et tradidit et aduersariu[m] ei diabolus induit. Et sic quoniam in se est chrysostomus crucifixus. sicut illa apostoli ad Hebrews vi. Rursum crucifigentes sibi in Christi filium dei. Ubi dicit glo. Sibimetipso. id est quoniam ad scipios.

Pecunia
quod est
Proprietas dei. in se crucifiguntur filii dei: et per me habent quod gloriam ei vilipendentes per nos iacent. Proprietas de Aug. in li. de li. ar. Pecunia est spredo incomutabilis bono: bonis comutabilibus adbere. Hoc est quod dominus querit per prophetas per peccatores. Hieron. iiij. c. dices. Ne dereliqueris fontem aquae vivae: et foderis sibi cisternas dissipatas quod pertinet re non vallet aqua. Fons aquae vivae de ipede. quod in eo est os boni indeficiens plenitude. Cisterne autem dissipantes vocant huius seculi bona: quod absque deo nihil sunt. Hic autem Aug. li. iij. p. feb. Redite puerarorum ad cor: et inberete ei quod fecit vos. statim in eo et stabitis. q[ua]estio in ea et quoniam eritis boni quod queris ab illo est. Ecli. ix. p. feb. dt. Disciplina quod me non est regesta mibi est. Displacere vestrum cuiuscumque formosae puerelle si sponsa sua ca[usa] derelicta turpissime meretrice adbereret. Tunc baref[us]tib[us] liber[us] magnus dominus liberaliter et gratiosus si ei famuli eo spredo seruirerit alicui alteri parvissimo et auarissimo sive paupi. Quarto magis indignari debet deus infinitum bonum cum a nobis de seruitate superbum diabolus aut corruptibile carnem vel trahitorum ac labilem mundum et ceterum. Tertius pecunia displacere deo ratione. puocariois: per illam enim puocatio[ne]m inducitur ad indignationem et iram. Tercius enim suavis et dulcis: et pius: clemens: misericors: atque benignus. quod propter est ei misereri. Et tamen irascibilis: indignans: puocatio[ne]m et quod cogit ut peccato res dancet: quod libenter salvare vollet. q. d. Liberare vos oculos saluareret et mecum in eterna beatitudine haberet. sed per pecuniam vim me cogitans ad damnandum vos. quod non possum esse iniustus. et per dominum iustitiam mea exigere ad damnandum vos. Et sic vos

Pecunia de peccatis vestris me ad h[ab]endum impellit. Tunc enim Luciferus cum sua societas de celo eiecit: certe propter pecuniam punivit. Tunc pinos parates de celo tradidit expulsus: per pecuniam. Tunc Lain danauit: propter pecuniam. Tunc totum mundum in diluvio propter octo homines deluit: propter pecuniam. Tunc sodomitias per ignem occidit: propter pecuniam. Tunc Darban et abiron cum suis terra absorbit: propter pecuniam. Tunc Iuda traditorum suum danauit: propter pecuniam. Tunc nbris epibus infusos homines pestis agne gladio et subincanaria more delevit: propter pecuniam. Tunc oca illas quae in iudicio cum diabolo iudicabantur et nbris ignibus cruciati finaliter a celo brorum ois excluder: certe propter pecuniam. Et si dicas deo. O lumen et insinua pietas

vbi est dulcedo tua: vbi infinita misericordia tua? Tunc tunc ages scueris efficiens hoib[us] quod disti: Rendet tibi ro[re] et scia tua. Reuera si pecata nostra non existit: deo non habemus contumaciam furorem et iram. Tunc ergo tanta sit in peccato iniurias: tantumque piculium: merito illud cuncti debet abborre: et ut scilicet a morte damnationis eterna: et a tot et carnis malis: et in inferno peccatoribus purgari. Ex preciosis patrum infinitus gradus malum est permissum infinitum malum: quod cum malum deum qui est infinitum bonum. Propreca si aia vnius hominis est permissum mille annis est in purgatorio acerbissimo: h[ab]et ne quis tamquam malum esse sic si est ad una horam in mortali peccato: per quod malum penitentia comparatio est ad malum culpe. Ex quod iterum sequitur quod si quis in hac hora totaliter redimerit unam animam in purgatorio quod adhuc mille annis purgari debuisset: taliter non faceret tamquam opus sicut si aliquem peccatorum querentes retineat questionem eius ipse quereret. Ex quod tandem co[m]muni eludit quod valde magni meriti est perpeccatorum merita et reatu et statu damnationis eripe. non est enim maius boni perpeccatorum consilium quod quod proximo perpendere quod ipsum est inimicu[m] uertere et odio dei libare. quod non est maius malum quod esse dei inimicu[m] sive in peccato mortali. Propreca dicit Greg. iiiij. dial. quod maius est miraculum perpeccatorum predicatione vel oratione querenti: quod mortuum suscitari. Et exemplificatur Lazarus queriduano resuscitato. et de paulo querendo declarando quod longe maior fructus secundus est ex querendo pauli quod suscitatio Lazarus. ut per vita veriusque inveniatur. Sed d[icitur]. quare deus punire peccatorum cum in peccato et valde brevi tempore sine commissa. Ad h[ab]endum solutio Greg. iiiij. dial. dices. Hoc recte dicere si districteus illud ex corda hominis faciat pesaret. Inquit enim in fine dilectorum: quod cum fine vicerit. Voluntas istius si potuisse sine fine vincere: ut potuisse sine fine peccare. Unde ei qui in peccatis suis vivere cupiunt: quod non possunt desinere peccare dum vivunt. Ad magnam ergo iusticiam iudicari princeps vestrum careat supplicio quod in hac vita non possunt carere voluntate perpeccatorum. Hec Greg. Et si obijceret quod. Tunc multi peccatores etiam dum peccant habent positum penitentia et resurgendi a peccato. Rendet quod tales ratiocinare et resurgendi a peccato. Tunc etiam redi[ctio]nem supplex propterea viribus. Justus ergo si non est erit finis gaudium beatorum: ita non erit finis penitentia. Si enim in h[ab]endo quod lesse principale seculariter gaudi et boni: quod vit[us] duravit ad decimam vel sexagesimam per h[ab]ore: et carcera per annum vel vltima: aut quoniam vita paucis sic per crimine lese maiestatis. Quid ergo fieri debet eo quod lesse principem etenim non solus uno anno: sed multis annis: cogitationibus voluptatibus et opibus malis: non debet eternali debet puniri: quod principem etenim lesit: et sibi in hac vita dum potuisse redi[ctio]nem noluit: quem percepit ille etenim monuit: vocauit: horat[us]: est ut sibi conciliaret: parat: oia sibi dimittere. Utique iustus est et equi

De malitia p̄cti in genere

mū q̄ si pet̄or r̄apet̄as ē i vita z nō vule deo
recōciliari p̄ pniam q̄ libēter sibi pet̄a dimicet̄;
re/si puro corde venia p̄cerer; cū p̄posito z̄f;
r̄edi z ampli⁹ n̄ faciēd̄; etnāl p̄nū tācū p̄n̄
cip̄ eñū offendēdo p̄inacit̄. Et p̄ h̄ deca-
rari ex alio. Si ei boi placz z iustū ec̄ d̄; q̄ bō p̄
operpali bono z meritorio i b̄ mō er̄na p̄mia
zseq̄. vt siq̄ diu tacuiss̄ i magnis pet̄is z bo-
die peniceret; z sic recte penites v̄ta finiret. q̄
re ḡbō nō vule dicere q̄ iustū sit ex opposito q̄
q̄ morit̄ finali i malo ope siue i pet̄o mortali ce-
nali dānc̄. Si ei p̄mū zedif̄ fore iustū z pla-
cer; zedat̄ etiā z placeat̄ sc̄dm. Nec de malitia
pet̄i q̄ntū ad p̄mū mēbz q̄ pet̄m̄ deo displicet̄
p̄pet̄ria. Refutac̄ alij̄ trib̄ mēbris ad seq̄nē
Emone. Rogem⁹ deū ut nob̄ der grām h̄ peni-
tendi pet̄a nra; vt tot̄ pet̄oy mala euadam⁹; et
cū sc̄is oībo etnāl clare deū videam⁹. Amen.

Sermo. II.

O Wasi a facie co-
lubri fuge pet̄m̄. Eccl. xxi. In p̄-
cedēti fmōe audist̄; q̄re q̄libz hō su-
ma diligēcia se custodire dz ne deū offendar p̄
pet̄m̄ moreale. imo illō r̄aq̄ serpē venenosiss̄
mū fugere. sex etiā cōditōes pet̄oy ex auētate
Job. z tande q̄spiculōsu siū grāre maliciā pet̄i;
z pet̄a nibil aut̄ pap̄ reputare. Et i ḡnēticā au-
diuit̄ q̄tuor mala pet̄i moreal: vicez q̄ deo dis-
plicer. sc̄is iniuriā ifere z feret̄. diabolo placer;
z boi m̄leipl̄ noce. Et tūc q̄ntūd̄ dedit̄ pri-
mū mēbz declarauit̄; quō deo pet̄m̄ moreale tri-
pliū displicer. Et q̄ deo p̄nū pet̄a morealia
tpal̄t̄ cōmissa/etnāl z̄. Nūc q̄n̄ vidēd̄ erit
de ceteris mal̄ pet̄oy mortaliū q̄re sūt̄ fugiēda
vt coluber iñ̄ eb̄ema z̄. Pro grā aue maria.
Quasi a facie colubri fuge pet̄m̄ vbi s. Et
dices i p̄cedēti fmōe audist̄ p̄mū malū peccati
moreal: vicez q̄ displicer deo. p̄p̄ trāgressionē;

Ap̄p̄ derelictōez; z p̄p̄ puocatoez z̄. Sc̄oz
malū. p̄p̄ q̄d̄ pet̄m̄ moreale ē fugiēdū vt colu-
moreale ber est. q̄ sc̄is iniuriā ifere z eos offendit̄ z eo/
sc̄is iñ̄w sc̄is ifere. Q̄ pet̄m̄ sc̄is iniuriā iferae decla-
rat Uinc̄ i Sp̄. mora. li. iñ̄. par. iñ̄. di. xx. dices
q̄ pet̄m̄ moreale regē z dñm̄ sc̄or̄ offendit̄. s.
deū. z iō eis iniuriā ifere. fūm̄ illō Eccl. xviiij.
Vt pet̄oy z̄turbat amicos. s. sumi regis. v̄l̄ q̄
a cōmuniōe z societate sc̄oz se suberabit̄. q̄ si
eos cōcicatos iudicaret̄. v̄l̄ q̄z iñ̄ sc̄is se effi-
cir: dū z̄tari peat̄ militat̄. Un Eccl. xiiij. Sic
cōmunicabit̄ lup̄ agno: sic pet̄oy iusto. Et seq̄
Que cōcicatio boni sc̄oz ad canē. Ecce pet̄oy ca-
nis di. Ad qd̄ bñ sonā etiā verba saluatoris ad
chanancā loq̄ne. Mat. xv. Nō ē bonū sume/
repanē filioz z dare canib⁹ ad mādicadū. Et
iēp̄ Eccl. xxiiij. dī. Sic mors z vita: sic z iustū
pet̄oy. Quid aut̄ maḡ p̄t̄riari vice q̄ mors.
sic pet̄m̄ valde z̄tari sc̄is. Jo dī. Sap. v. Pu-
gnabit̄ orbisterraz z̄sensib⁹. Sc̄abū iustū i
magna p̄stātia adūlus eos q̄ se angustiāt̄ est.

Et Sap. xv. dī. Creatura tibi facet̄i deserit̄
enēx ardēt̄ in formēt̄ aduersus int̄stos.
imo vt dī corā sc̄is feret̄. ¶ Un i vitasp̄trū Ex̄plū
legit̄. Q̄ cū q̄dam senex ambulator p̄heremū
vidit̄ duos angelos cōcomitātes se. vñi a de-
xeris z altū sinistr̄. Et cū iuēt̄t̄ cadauer
bois fert̄d̄; sc̄ex obstrut̄ nāres nō vales fe-
tore sustinere. Angeli aut̄ h̄ nō fecerūt. sed stāci
postea vīlo iuēt̄ ornato/nāres obstruxerūt.

Et cū senex cām illi⁹ q̄reret̄ aut̄ angeli. Tu cū
sis caro sens̄ ferorē carnis. nos aut̄ cū sum⁹ spi-
rit⁹/sentim⁹ solū sp̄nālē ferorē pet̄i. Un An̄.
z allegar Uinc̄. vbi s. Tolerabil⁹ feret̄ canis
putrid⁹ boīb⁹. q̄s aia peccatrix deo z angeli⁹.

Tertiu malū pet̄i p̄ter q̄ ē dētestadū z fu-
giēdū: est q̄ diabolo sup̄ oīa placi. imo nibil
chari⁹ diabolo facere possim⁹ q̄ peccare. Et h̄ diabolo
p̄p̄ duo. Prio: q̄ q̄nto maḡ h̄ peccat̄; z p̄c̄a sup̄ oīa
pet̄is accumulat̄: tato ampli⁹ diabolo i cū po/placer

testat̄e accipit̄. q̄ p̄c̄m̄ h̄ se diabolo subiçie
z seru⁹ ei⁹ fit. fūm̄ illō Jo. viij. Qui facit p̄c̄m̄
seru⁹ ē pet̄i. z sūt̄ v̄ba ch̄i. Et p̄ z̄ns ē fū⁹ dia-
boli cur⁹ voluntat̄ faē. fūm̄ illō. ii. Per. ii. A q̄
q̄s sup̄ae⁹ est: ei⁹ z fū⁹ fac̄⁹ est. Et bac cā dia-
bol⁹ ch̄im cētrant̄: ve cū p̄t̄e accipit̄: dū cū
in excēsum monēt̄ duxit̄ regna mūdi illi ostē
dēdo. z p̄mitēdo illi se dācuz̄. totū mōz̄: ve so-
li vñi p̄c̄m̄ cōmīteret̄/adorādo ip̄m̄: cum di-
xit Mat. iiiij. Hec oīa dabo tibi si. p̄c̄dēs adoz̄
rauer̄ me. Ecce cū h̄ (ve aut̄ p̄b̄) siē nobilissim⁹
ma cōt̄rator̄: imo tot̄ mōs fac̄⁹ ē p̄p̄ boīz̄:
vt illi fūiat̄. z ve h̄ deo serūtar: q̄ntū ma-
lū incurrit̄ h̄ dū ex tāta dignitate venit̄ ad tāz̄
tā iḡminā: ve dicat̄ seru⁹ pet̄i. q̄d̄ cū nibil ē fūm̄
Aug. ex illo Jo. i. Sine ip̄o fac̄⁹ ē nibil. Et sic
h̄ fūiat̄ pet̄o minor ē nibil. Imo q̄nta verez̄
cūdā est h̄o q̄ fūiat̄ turpissim⁹ demoni: mā-
xim⁹ inimico suo: q̄ in corpē z aia ip̄m̄ n̄t̄e
cidere. ¶ Ecce q̄ntū dēscēd̄ h̄o pet̄is fūiēdo.

Quidā amādo carnis volup̄ates z cōcupisc̄-
tias: sic immūdi luxuriosi. Quidā appetēdo
honores: vt sup̄bi z ambitiosi. Quidā q̄rendo
dūvitas z mōt̄ factat̄: vt cupidi z auari: ta-
q̄ pauci sūt̄ bodie q̄ isti⁹ nefandū ternariū nō
seq̄nt̄. Et r̄tissimē tales sūt̄ miseri. q̄ istis rebo
q̄ eis dēberēt̄ fūire/ipt̄ fūiūt̄. Et sic se nō nob̄i-
les: nō dnos: s̄z fūo fūo fūiūt̄. ¶ Ex̄plū Ex̄plū
babem⁹ de Diogene pho. Q̄ cū qd̄a vicerone
sūe eminēt̄ sc̄ie z sap̄iēt̄ ip̄atoz̄ cū vīst̄are,
phs cū noluit̄ assurgere. Qd̄ vīdēs ip̄atoz̄ itaz̄
cūdā mot̄ retrocessit̄. Venerūt̄ discipli Dio/
genis dicētes. Quare h̄ fecisti? Nō modicum
impat̄or te honoz̄bar: q̄z te pauperēt̄ ac ra-
lis vīst̄abat̄. tu v̄o ecōtrario cū ibonorasti: q̄
ei assurgere noluit̄. Quibus r̄ndit̄. Nō dece-
re fūo fūi mei reverēt̄ fac̄⁹. fūit̄ ei fūo meo
sc̄i mōo q̄m̄bi fūiē. z iō fac̄⁹ ē ve mōi fūiat̄.
iḡt̄ nō decuit̄ signū alicui⁹ reverēt̄e mesib⁹
exhibere. ¶ Aliter leḡ i vīt̄o pho. c. l. Q̄
dū Alexāder rex corā Diogene trāsiret̄. Diogen